

REGERINGSRÄTTENS DOM

Mål nr
8411-08

meddelad i Stockholm den 22 oktober 2010

KLAGANDE OCH MOTPART AA

MOTPART OCH KLAGANDE
Försäkringskassan
103 51 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE
Kammarrätten i Göteborgs dom den 13 oktober 2008 i mål nr 3843-07, se bilaga

SAKEN
Sjukersättning

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten avslår överklagandena.

YRKANDEN M.M.

AA och Försäkringskassan yrkar att Regeringsrätten upphäver underinstansernas avgöranden.

Dok.Id 94718

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00
E-post: regeringsratten@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

AA anför i huvudsak följande. Han har utfört förvärvsarbete endast trettio timmar per vecka men har fått lön för ytterligare två timmar per vecka för att delta i rehabilitering. Under dessa två timmar har han inte utfört något arbete i arbetsgivarens intresse utan deltagit i rehabilitering som syftar till att han ska kunna arbeta sjuttiofem procent av heltid. Arbetsgivaren har intygat att det är fråga om ersättning för rehabilitering utanför arbetstiden.

Försäkringskassan anför i huvudsak följande. Det framkommer ingenting i utredningen om att AAs hälsotillstånd har förändrats på något sätt eller att arbetsförmågan medicinskt sett har förbättrats. Eftersom de två timmarna per vecka med rehabiliterande åtgärder inte har inneburit något krav på arbetsinsats har ersättningen inte avsett ersättning för utfört arbete. Den bör därför inte medföra att AAs förmåga att försörja sig genom arbete anses vara större än den bedömdes vara i samband med att han beviljades sjukersättning.

SKÄLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Frågan i målet är om den tid som AA har deltagit i rehabilitering med lön från arbetsgivaren ska beaktas vid bedömningen av om hans arbetsförmåga har varit nedsatt med minst en fjärdedel.

Tillämpliga bestämmelser och förarbeten

Om en försäkrad som uppbär sjukersättning får en väsentligt förbättrad arbetsförmåga ska ersättningen dras in eller minskas med hänsyn till förbättringen. En försäkrad som regelbundet och under en längre tid har uppvisat en arbetsförmåga som han eller hon antogs sakna när beslutet om sjukersättning fattades ska, om inte annat kommer fram, antas ha en väsentligt förbättrad arbetsförmåga (16 kap. 7 § lagen /1962:381/ om allmän försäkring, AFL, i lydelsen före den 1 januari 2009). Vid bedömningen av arbetsförmågan bör, enligt uttalanden

i förarbetena (prop. 1999/2000:4 s. 36 f. och 53 f.), ledning kunna hämtas från de regler i 7 kap. 1–3 §§ AFL som gäller prövning av om sjukersättning ska beviljas.

Det grundläggande kravet för rätt till sjukersättning är att den försäkrades arbetsförmåga är nedsatt med minst en fjärdedel på grund av sjukdom eller annan nedsättning av den fysiska eller psykiska prestationsförmågan (7 kap. 1 § första stycket AFL i lydelsen före den 1 juli 2008). Vid bedömningen av i vad mån arbetsförmågan är nedsatt ska man beakta den försäkrades förmåga att försörja sig själv genom sådant förvärvsarbete som är normalt förekommande på arbetsmarknaden eller genom annat lämpligt arbete som är tillgängligt för den försäkrade. Bedömningen ska göras i förhållande till ett heltidsarbete (7 kap. 3 § AFL i lydelsen före den 1 juli 2008). Av förarbetena (prop. 1996/97:28 s. 22) följer att med uttrycket ”försörja sig själv genom arbete” avses att arbeta heltid och få en lön som överensstämmer med gällande kollektivavtal eller som i övrigt är gängse inom arbetet/yrkesområdet.

Regeringsrättens bedömning

Avgörande för bedömningen av i vad mån arbetsförmågan är nedsatt är den tid som den försäkrade kan arbeta och få en lön som är gängse inom yrkesområdet, ställd i relation till ett heltidsarbete. Vad arbetstiden mer exakt ägnas åt kan däremot i princip inte vägas in vid denna bedömning. Det är en sak mellan arbetsgivaren och arbetstagaren.

I målet är ostridigt att AA har fått lön från sin arbetsgivare för en arbetstid om trettiofå timmar per vecka. Den omständigheten att han kommit överens med arbetsgivaren om att två timmar per vecka skulle ägnas åt rehabilitering innebär inte att man kan bortse från dessa timmar vid bedömningen av hans

Mål nr
8411-08

arbetsförmåga. Hans arbetsförmåga kan därmed inte anses ha varit nedsatt med minst en fjärdedel. Överklagandena ska således avslås.

Gustaf Sandström
Skiljaktig mening, se protokoll

Anna-Karin Lundin
Skiljaktig mening, se protokoll

Annika Brickman

Kristina Ståhl

Anita Saldén Enérus

Anna Samuelsson
Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd. I
Föredraget 2010-06-02